

JAKTEGENSKAPSTEST JETI regler

Avelsmål

Avelsmålet för stående kontinentala hundar är att bevara dem som allsidiga bruks- och jakthundar, som kan utnyttjas till i stort sett alla jaktformer och under alla årstider. Man lägger vikt på hundens arbete före och efter skottet dvs. hunden skall bringa vilt framför bössan, den skall kunna hämta både det skjutna – och särskilt det påskjutna viltet till sin förare. Hunden skall kunna användas på fältet, i skogen och i vattnet.

Jaktegenskapstest JETI är en bedömning av hundens grundläggande nivå i utbildningen som allsidig jakthund. Hundarna blir avprovade i följande discipliner: Jakt sök, lugn på pass, släp och apportering av vilt, fritt följ med och utan koppel, skottfasthet och allmänt gott uppförande.

Dessutom värderas hundens psyke.

Ändamålet med testen är att bedöma hundens jaktliga förståelse och viljan att samarbeta med sin förare och i god kontakt till denne. Därför är det viktigt att alla moment och discipliner utförs så att det liknar praktisk jakt så mycket som möjligt.

Det förväntas, att de hundar som deltar i testen har fått en grunddressyr, och befäst apporten så att den kan söka och hämta en apport. Att den har fått sina anlag stimulerade genom att bli förd och tränad på fält och eventuellt i skog. Det förväntas inte att hunden är färdigdresserad.

Det skall understrykas att testen inte är en tävling, utan enbart en bedömning av den enskilda hunden.

Ingångskrav

Alla stående kontinentala hundar i åldern 10 månader och äldre med FCI-stambok, kan delta i Jaktegenskapstest JETI. Medlemskap i specialklubb under SJD är inget krav för motivationsträning, men för deltagande i själva testen skall ägare och förare vara medlem i en specialklubb som lyder under SJD. Utländska hundförare skall vara medlem i motsvarande klubb i sitt hemland.

Hunden skall vara vaccinerad enligt DKK:s föreskrifter. Dokumentation för vaccination skall medtagas.

Löptikar kan delta efter avtal med den lokala testansvariga eller provledare.

Testens genomförande

Jaktegenskapstest JETI hålls på marker där hundens arbete kan överblickas och värderas. Det är nödvändigt att det finns omväxlande jaktterräng så att hunden kan provas i olika terräng typer. Öppen mark, hög vegetation, ris/sly och skog samt arealer i olika storlekar.

Jaktegenskapstest JETI kan hållas hela året. Det skall vid val av terräng tas hänsyn till årstiden och viltet.

Det är tillåtet att delta i flera tester.

Varje parti består av minimum 4 och maximum 8 hundar. Hundarna bedöms av två godkända domare. Den ena domaren skall vara FCI godkänd fältdomare. Domarna dömer gemensamt hundens prestationer genom testens alla discipliner.

Disciplinernas ordningsföljd är underordnat.

En hund som ödelägger vilt kan inte godkännas. Måste domaren avbryta hundens arbete då den inte längre är effektiv kan hunden heller inte godkännas. Men hunden kan testas vidare i de efterföljande momenten.

Den lokala provledaren är ytterst ansvarig för testens genomförande. Eventuella klagomål över testets genomförande eller bedömning som inte kan avgöras på plats med provledare, skall skriftligen ställas till JET ansvariga i respektive klubb. Om saken inte kan avgöras i samförstånd vidarebefordras klagan till SJD för slutlig avgörande. Eventuella klagomål skall skriftligt sändas till testansvarig senast 3 dagar efter testens genomförande. Eventuella klagomål på domare skall behandlas enligt gällande provregler i specialklubben.

Alla deltagare som blir godkända i testen mottager en Jaktegenskapstest JET I nål.

BEDÖMNING OCH GENOMFÖRANDE

Jakt sök på fält och i tät terräng

Här skall hunden visa att den går på jakt och samarbetar med sin förare. Den skall självständigt, eller lätt stöttad av förare, lägga upp ett jakt sök och hålla god kontakt. Det viktigaste här är att hunden visar god jaktförståelse.

Här läggs vikt på energi och jaktlust, för det säkerställer, att hunden fungerar bra även om jaktdagen är lång och ansträngande.

Söket på marken skall vara anpassat till terrängen, och hunden skall röra sig både energiskt och uthålligt.

Söket skall också anpassas till arealens storlek och vegetation således att hunden bäst utnyttjar vinden.

Hunden skall villigt avsöka öppen mark, tät och hög vegetation samt kanter och diken. Under hela söket skall kontakten med föraren bevaras. Dessutom läggs stor vikt på att hunden är följsam. Det vill säga att hunden är uppmärksam på förarens signaler och följer hans/hennes riktning i terrängen.

Hunden skall provas i solo sök.

Hunden skall provas tills domaren känner att han/hon har sett det bästa den kan prestera.

Energi och jaktlust

Den goda hunden visar ett målmedvetet och koncentrerat arbete där farten är anpassad till förhållandena. God jaktlust visas vid att hunden hela tiden arbetar för att finna vilt.

Stånd (bedöms om hunden får möjlighet att visa stånd)

Stånd för allt räknas, också för vittring. Det är bara hundens egenskap att vilja ta stånd som bedöms.

Anlag för stånd visar sig i att hunden blir försiktig när den känner vittring och stelnar när den har kontakt med tryckande vilt. Hund som själv löser ståndet för att viltet har flyttat på sig skall utmärkas för detta i bedömningen.

Om hunden står skall ståndet vara stående och stramt. Det skall inte påverka bedömningen om hunden tar lösa stånd i situationer där viltet är svårt att lokalisera.

Det är inget krav att hunden skall resa vilt.

Sökupplägg

Domaren skall tänka på att syftet med sökandet endast är att bedöma hundens egenskap att avsöka ett område för vilt. Det kan inte förväntas ett perfekt anlagt sök.

Hunden bedöms utifrån hur den utnyttjar vind och terräng, dess jaktliga förståelse och om sökets storlek passar till terrängen som skall avsökas. På mycket stora och överskådliga marker må sökandet gärna vara stort, medan det på mindre marker eller i täckt terräng skall vara mindre.

En hund som anpassar sökandet efter terrängen visar god jaktförståelse.

För att på bästa möjliga vis bedöma hundens arbete, skall hunden så långt som möjligt avsöka området utan inblandning från föraren. Hunden skall ha lov att utreda spår/vittring utan förarens ingripande.

Om hunden jagar hårvilt eller går efter fågel skall detta inte påverka bedömningen om den snabbt, med eller utan förarens påverkan, vänder tillbaka till föraren igen.

Följsamhet/samarbete

Hundens förmåga till samarbete och att låta sig föras är grundstenen i dess kommande arbete som bruks- och jakthund. Det skall icke förväxlas med lydighet som är ett resultat av dressyr.

Följsamhet visar sig tydligast vid att hunden själv håller kontakten med föraren, när den söker i marken och följer föraren utan kommando när han/hon skiftar riktning.

En hund som mister kontakten en längre tid med föraren utan att vara i kontakt med vilt är den inte mogen för jakt.

Viljan till samarbete visar hunden med att ha ett öga på och hålla kontakt med föraren, samt att följa kommandon den får.

Hundar som jagar hårvilt och därmed mister kontakten med föraren visar god jaktlust, men inte följsamhet.

Återvänder hunden omgående tillbaka och kontaktar föraren när den är färdig med att jaga hårvilt skall detta bedömas positivt. Om den däremot jagar vidare på egen hand för att finna nytt vilt också efter att föraren flera gånger försökt att kalla in den, visar hunden att viljan till samarbete inte är det förväntade.

Hundens förmåga till kontakt och samarbete bedöms bäst när föraren får besked att han/hon under en period inte får kontakta hunden med pipa, röst eller tecken.

Hund som upprepade gånger jagar för sig själv och inte vill hålla kontakt med föraren och hund som visar liten jaktlust, eller som är osjälvständig och inte vill söka bort från föraren kan inte godkännas på testet. Detta skall noteras i betyget.

VILTAPPORTERING MED SLÄP

Av hänsyn till arbetet efter skottet läggs stor vikt vid att hunden har spårvilja.

Spårviljan är en egenskap som säkrar att hunden följer spåret av såväl påskjutet fågelvilt som hårvilt så långt det är nödvändigt för att bringa det till föraren.

Viltsläp med apportering

Hunden skall sättas eller läggas 25–35 m från platsen där apporten skall kastas. (Allt jaktbart fågelvilt och tamduvor kan användas). Apporten kastas så att hunden ser var det faller. Apporten släpas därefter ca 30–40 m till ett område med tätare vegetation där apporten läggs. Hunden skall helst markera nedslaget och sedan spåra efter det släpade apportviltet. Apporten skall avlämnas i förarens hand.

Utkastaren är synlig för hunden. Den som drar apporten står så att hunden inte kan se när apporten dras. Men den personen skall sedan stå ca 10 m från apporten när den apporteras. Det kan ske på jakt att hunden skall apportera vilt som har fallit i närheten av en som står på pass.

Domaren skall placeras så att hundens arbete kan överskådas. Hundföraren får gärna stötta hunden med dirigering och kommandon.

Det är också tillåtet att föraren går fram med hunden till nedfalls platsen för att stötta och hjälpa hunden.

I apporteringsmomentet skall de övriga deltagarnas hundar befinna sig omedelbar närhet till den hund som apporterar. På jakt skall hundarna lösa apporteringssuppgiften själv även om det är störningar i närheten.

Domaren kan tillåta en eller flera omstarter och/eller utkast av nytt apportvilt, om hunden av en eller annan anledning störs i sitt släparbete (tex att den stöter på vilt på sin väg).

En hund som inte bringar viltet till föraren, ödelägger viltet, försvinner med det, gräver ned eller försvinner med viltet från provområdet som domaren har angivit, kan inte godkännas i testet.

PÜRSH MED OCH UTAN KOPPEL

Föraren går med hunden i koppel på en ca 50 m lång snitslad stig gärna i öppen skog eller vegetation. Stigen skall innehålla två bukter och kan följa naturlig växel i terrängen. Kopplet tas sedan av och hund och förare fortsätter pürshen ytterligare ca 50 m och igen skall stigen innehålla två bukter.

Hunden skall under hela turen följa sin förare, bara svagt stöttad av denne och på ett sådant sätt att det inte stör jakten.

Den hund som stadigvarande gnäller och låter under denna del av testen kan inte godkännas. Den kan heller inte godkännas om föraren konstant och högljutt försöker kontakta hunden för att hålla den i sin närhet.

Om hunden går vid sidan eller bakom är likgiltigt, men det är naturligtvis föraren som bestämmer farten.

En hund som inte vill följa sin förare och försvinner från provområdet eller börjar jaga på egen hand kan inte godkännas på testet.

LUGN PÅ PASS

Alla deltagande hundar sätts samtidigt utanför en skog, remiss eller snår. Det skall vara ca 10 – 25 m mellan hundarna. Hundarna skall vara lösa och sitta eller ligga vid förarens sida. På samma vis som passkyttar sätts ut kring en skog, remiss eller snår som drivs av under jakt.

Området drivs igenom av ett par personer som klappar och ropar och avger minst två skott med en startrevolver.

Hundarna skall bli kvar på sina platser och förbli lugna men får gärna uppmärksam följa med i vad sker omkring dem.

En hund som är mycket orolig och börjar springa runt för sig själv eller springer in i såten kan inte godkännas i testen. En hund som stadigvarande gnäller och låter under denna del av testen kan inte godkännas.

Hunden får gärna visa nyfikenhet och intresse för skott, men den bör inte visa rädsla, söka sig bakom sin förare eller lämna området som domaren angivit.

PSYKE

Utan ett gott psyke kan en hund inte bli en välfungerande bruks- och jakthund.

Bedömningen av hundens psyke är en helhetsbedömning, som avspeglar domarens observationer under en lång provdag. Det betyder att hunden bedöms från det att den kommer till provplatsen till att den lämnar provplatsen, också när den sitter i bilen eller mellan de olika provmomenten.

Under dagen skall domaren minst en gång samla alla hundar omkring sig så att de står tätt ihop med varandra, ungefär som man kan göra under en paus i jakten eller tex en transport i en jaktvagn.

Följande skall ingå i domarens bedömning:

- Hundens reaktion på andra hundar. Är hunden överdrivet skygg eller aggressiv är det naturligtvis oönskat och kan innebära att hunden inte godkänns.
- Hundens reaktion när domaren kontaktar den. Aggressivitet eller överdriven ängslighet är naturligtvis oönskat och kan innebära att hunden inte godkänns.
- Överdriven ivrighet, oro, utpräglat gnällig samt omotiverat skällande under hela eller delar av provet är oönskat och kan medföra att hunden inte godkänns.
- Hund som upprepade gånger morrar, gör utfall mot andra hundar, vill dominera andra hundar, biter människor eller andra hundar SKALL diskvalificeras. (Noteras i betyget).

APPORTERING AV ROVVILT (frivilligt tillval)

Som ett tillägg till JET I testen kan en hundförare välja att låta sin hund apportera rovvilt. Det kan vara räv, mård, iller eller mink.

Hundföraren skall själv hålla med rovviltet som önskas att apporteras. Är det räv skall den väga minst 2,5 kg.

I skog eller hög/tät vegetation läggs viltet ut osett för hunden ca 30 m från startplatsen. Hunden skickas ut i sök och den skall apportera det utlagda viltet och avlämna i förarens hand. Utförs uppgiften korrekt noterar domaren i betyget att apportering av rovvilt är godkänt.

När bedömningen är avslutad fyller domaren i bedömningsblanketten. Provledaren sörjer för att en kopia ges till hundförare och att kopia sänds till ansvarig JET kommitté som sörjer för att de respektive specialklubbar får en kopia av betygen.